

ესხა ეჩქენ გუნებ

როგორ დალიდა, ნაიცი?

მასაზე: საჯიშო უფლისი
FUNDATION

ესხა ეჩქენ გუნეი

როგორ დაიღი ძალისა? ნყაი?

მხატვაში:
სერინ ოზოუჟე

ღიანეთის საქმეთა
სამმართველოს გამოცემისაბაზი

გამოცემის ნომერი: 2297
საბაკეტო ნიგნები: 468

როგორ დაიღი ძალისა?
ნყაი? ეჩქენ გუნეი

მხატვაში:
სერინ ოზოუჟე

გამოცემის ხელმძღვანელი:
ელს. ელ. ფათიშვილი

გამოცემის კომიტეტის მიერ:
სერინ ოზოუჟე

ჩედაქაში:
ზეინეფ ეცვიე თხევან

შესწორება:
ზეინეფ სერინ თექზი

გამოცემის მომზადება:
აღი ჩინენ

მთავრებელი:
ნინო კახაძე

ქახოველი განვითარების
მინისტრი ილან გეგენავა

მე-2 გამოცემა, სტამბოლი,
ნოემბერი 2022

სურათის ნომერი: 12930

საქმაოდ ცხელი ღლა იყო. კაზე მზე ანათებდა.

ჩაც უფრო ანათებდა,

მით უფრო მეტად თბებოდა ღეღამინა.

ღლების მანძილზე ნყაღს ვე ვპოებოდი და უღაბნოს
სიცხე ძაღას მაცღიდა. იყით, ჩომ ძალებს მაქსიმუმ
სამი ღლა შეეძლიათ ნყის გაჩეშე აჩსებობა.

ჩაც ას უნდა ძღიუნი ძალი ვყოფილიყავი, ნყუჟვიდს მეტად
ვიღახ გავაძლებო.

ეს იმისამ, ხომ სითხის ნაკლებობისას
თიხემდებს გაძლიერებული მუშაობა
უნევთ და ბოროს ფუნქციას ყაჩავენ.
ანუ ველაზ მუშაობენ, ხომ ხვევებით?

**ნუცის საპოვნელად საკმაოდ მანძილი გავიაჩე.
ბოლოს ეხოი ჭა ღავინახე.**

სამწევაშოე ჭა იმღენად ლიმა იყო, ხომ შეეძლებელი იყო
ღავხილიუავი და ნუცი ღამელია. აღამიანებივით სათრით ნუცის
ამოლებას ვეხ ვახეხებელი და ვეხ მივხვდი ჩა გამეცეთებინა.
იჩვლივ ასე სათრი ჩანდა და ასე ჩაიმე ჯამი.
ჭის გაჩშემო ღიღი ღემ ღავყავი.

**ვიმეღოვნებელი, ეგებ ვინმეს გზა აეხოს და
აქ ჩამოიახოს მეთქი.**

ამ ღემს ჩამძინებია.

სითხისგან გამოფიცული ჩემი სხეული მიბიძგებდა ღლეში
თოთხმეც საათზე მეტი მეტინა და ღლები ძირში იღეოდა.

ჭის იჩგვივ აჩსებული მინა ცოცათი სველი იყო და

-ნუჟვირის გამო ეს ნესტიანი მინაც კი ავლია.

ასე განვით ღლებმა. ეხო ღლესაც ჩაღაც ხმა
თვალები ამახელინა.

ყუჩები ღავსევისე. ხმა ჭიდან ამოღიოდა.

მთელი ძალით ღავისახე ჭისკენ და **ჩა ღავინახე!**
ვილაც ყაცი ჭაში ჩასერიყო და ნყაღს სვამდა.
მას ზემომან ღავხედა.

ვცილობლი მიმეხვეღებინა, თუ
ჩოგოჩ მნუჟოდა.

ენა ისედაც ბაღმომებელ და ჩოუღაღ ვსენთქავები.

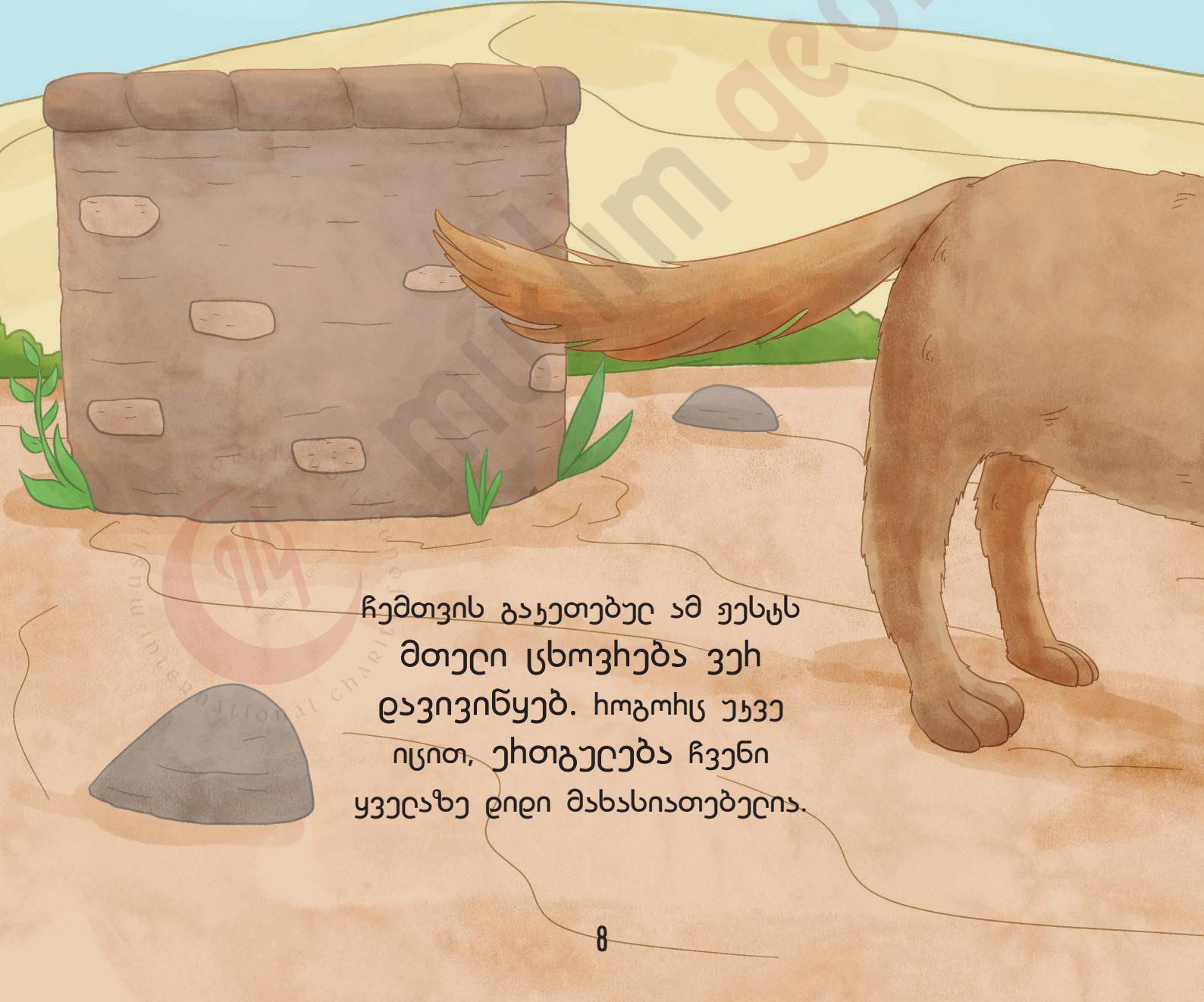
კაცმა დამინახა ჭასთან ჩომ ვიცილები და **მიხვდა** ჩომ მეს **მწყუჟოდა**. იჩგვლივ მიმოიხედა. ჩოთი ენდა მოენოდებინა ნყაღი? იქ ახაფეხი იყო. დამწეხებამ ძირში ჩამკაცა.

ვაიმე, გაღაითიქებს და ისევ მწყებაღი დავჩერები, მეთქი გავითიქე და ძაღიან შემეშინდა.

ჩოგონ ფიქიობთ, მე ასე ღალონებული ჭასთან ხომ
ვიცილი, იმ გეცაეთიღმა ყაცმა აა გააკეთა?

ფეხსაცმელი გაიხადა და მასში წყალი აავსო.

უეხაღლებით ამოვიდა ჭიდან. ფეხსაცმელში
ღაგრივიღი წყალი ღამაღევინა. მაღლობა ლმეჲთს,
ვეჩ კი ალვნებ ჩოგონ განვიმუხუ და სხეული
ჩოგონ გამომიყოყხდეა, წყალი ყუჭში ხომ ჩაღილდა.

ჩემთვის გაკათებულ ამ ეესას
მთეღი ცხოვეხება ვეხ
ღავივინყებ. ჩოგონ უავი
იცით, ეხთგეღება ჩვენი¹
ყველაზე ღიღი მახასიათებელია.

იმ აღამიანის ამბავი, ჩომერმაც ფეხესაცმერში ნყაღი აავსო
და სიკეთე გააკათა, ჩვენი საყვაჩელი შეამავრის,
ჰე. მუჰამმედ მუსტაფას უქამდე მიალნია.

ამ კეთიღი აღამიანის ნამოქმედაში მეგობებს მოუთხოოს და
დასძინა:

"აღავს იმ აღამიანის საჭირელი ქაღან მოენონა."

ჩემი საყვაჩელი შეამავაღი აჩვ ეხთი წხოველისათვის ზიანის
მიყენებას ას შეუჩიბელებოდა.

იმათ, ვინც წხოველებს ღმობიერად
ეპურობოდა, აკებდა.

მათ კეთიღ სიჭყვებს ეუბნებოდა.

ეხო ილესაც, ეხო-ეხოი ჩვენი მეგობაში ახალშობიტ
ღიავებს ყვებავდა. ჩვენი საყვაჩელი შეამავალიც იმ
გზით ხალხმავალი ჯგუფით მექაში მიღიოდა.

ჩს ფიქჟობთ, ჩს გააკეთებდა ღიავების მავებავ ღია ძალის
რომ ღაინახავდა?

"გზაღ გამვიღებმა ეს ძალი ღა ღიავები
აშ შეანუხონ, ზიანი აშ მიაყენონ!"
-თქვა ღა მათთან მეთვალყუჩე ღაჭოვა.

პატახა ღიავებმა კი მშვიდაღ, უშიშხაღ გააგებედეს ავება.

ცხოველის ღამსვალი, ბურათილი ჩვენი
შეამავალი ძაღიან მოყვახს.

ჩვენი შეამავალი ყველასა და ყველაფეხს ღმობიუჩად
ეპურობოდა. ბავშვებს, უფროსებს, მცენარეებს, ცხოველებს...

სიკეთისა და ღმობიუჩების მასნავლებელი,
ჩემი შეამავალი.

აღამიანებისთვის მუღამ მაგალითი ხშ

ჩემო შეამავალო

მე შენ ძაღიან ძაღიან მოყვახხშ

ჩემი აზხოთ,
შენ ამას
შეძლებ!

მოღი შენც მიანოლე ქუჩაში
მცხოვრებ ქალეს ნყალი და
აქ იმ ნეთის აღმნიშვნელი
სუჟათი ღახატი

ის სიყვაჩელითა და შემნუნახებლობით სავსე
შეამავალი იყო. ბავშვები ძალიან უკვახდა.
ბავშვებსაც უკვახდათ. ის სულიერსა და
უსელოზე კათილად მოჰყობას გვიჩჩევდა.
მათ, ვისაც ის უკვახდა, ისუმისის
მანძილზე ვეტერინარიული საავაღმუფლოები,
ჩილებისათვის სახლები, ქონველთა ღასვის
თუნები ღააფუძვნეს და ამგვახად სიყვაჩელი
და შემნუნახებლობა გვიჩვენეს.

**კაცობრიობისათვის საუკეთესო
მაგალითი ბოლო შეამავალი, ჰე.
მუჭამელია (ს.ა.3).**